

cessionshaverne ønske at betone Opgavens Vanskeligheder og ønske sagt, at nogen Garanti for at kunne gennemføre den have de ikke. De Indrømmelser, som det offentlige paa sin Side gør Koncessionshaverne, ere imidlertid, som det vil fremgaa af mit Referat af Koncessionen, betingede af, at de første 9 Mill. Kr. tilvejebringes og anvendes. Men jeg maa sige, at naar Mænd med den praktiske Erfaring, den finansielle Vægt og den Forretningskyndighed, som Kon-sortiets Medlemmer repræsenterer — naar disse Mænd og deres Selskaber træde i Skranken for denne Opgaves Løsning, føler jeg mig overbevist om, at de ville betragte det som en Æressag at føre den igennem saa smukt og fuldstændigt, som det er muligt, og jeg tror, at naar disse Mænd ville sætte al deres Kraft ind paa denne Opgaves Løsning, ere de ogsaa i Stand til at føre den igennem. Jeg kan sige, at der allerede er sikret meget betydelige Midler af dansk og svensk Kapital, og at man ogsaa allerede er i Stand til at sige, at Foretagendet vil møde Sympati i alt Fald hos betydningsfulde Interessegrupper i Udlandet. Jeg anbefaler nu denne Sag til det høje Tings Velvillie, og jeg kan ikke tro andet, end at den vil finde en saadan Velvillie. Da vi besluttede os til at beholde de vestindiske Øer, var det os jo klart, at denne Beslutning fra den danske Lovgivningsmagts Side paalagde os en Forpligtelse. At beholde Øerne og lade dem synge hen, deri var der ingen Mening. Det har ogsaa saavel den danske Stat som mange gode danske Mænd forstaaet, og derfor er der sat ikke saa ganske ringe Kraft ind paa Øernes Ophjælpning paa forskellige Omraader. Men det Hovedslag, der skal slaas, skal slaas ved St. Thomas Havn, og det er det, dette Lovforslag aabner Mulighed for. Det er her, vi skulle vise, at vi have haft moralsk Ret til at beholde Øerne, at vi ere i Stand til at føre dem frem. Jeg vil sige en Ting til Lille som vort Land er, er det ikke mange Opgaver, som vi overhovedet ere i Stand til at give os i Kast med, der paa virksom Maade kunne gribe ind i Verdensomsætningen og Verdensudviklingen. Men lykkes det os at skabe et Centrum for Handel og Søfart som det, St. Thomas Havn indrettet paa rette Maade vil kunne blive, har Danmark, danske Mænds Handledygtighed, Forudseenhed og Offervillighed derigennem skabt noget, der vil være en smuk og værdifuld Indsats i Verdensudviklingen paa dette Omraade. Og ikke blot vil det

være en Honnørsag for Danmark; det vil ogsaa være en Sag, af hvis rette Udførelse Landet kan høste megen Fordel i den Handel mellem Østersølandene og de vestindiske Øer og Mellem-Amerika, som der her tages Sigte paa, og for hvilken St. Thomas skulde blive et væsentligt Støttepunkt. I denne Handel er Danmark allerede udrustet til at tage sin Del, og det er at haabe og vente, og det er ogsaa de Mænds Mening, som søge Koncessionen, at de ville bidrage alt, hvad de formaa til, at denne Indsats bliver væsentligt større end nu, altsaa at Danmark i endnu langt betydeligere Omfang end nu vil deltage i Skibsfarten paa hine Egne, naar Panama-Kanalen bliver aabnet, og Betingelserne for Udviklingen af disse Forbindelser blive saa meget forbedrede. Heraf ville ogsaa København og dansk Forretningssliv i det hele drage Nytte. Der vil ogsaa skabes Afsætningsmuligheder for dansk Industri og Landbrug, naar Sagen udnyttes og gennemføres paa rette Maade; der vil skabes heldbringende Anvendelse for Danskes tekniske Indsigt og Forretningskyndighed paa forskellig Maade gennem denne store Plans Gennemførelse. Jeg tror for mit Vedkommende paa, at denne Plan vil kunne blive til Gavn, til stor og varig Gavn saavel for St. Thomas som for Moderlandet, og jeg er vis paa, at den vil blive til Ære for dem, som væsentlig skulle bære Byrderne ved dens Gennemførelse, og til Ære for hele vort Folk. Paa Regeringens Vegne kan jeg sige, at ligesom vi hidtil — det tror jeg vil erkendes — have stillet os velvilligt forstaaende, lettende og fremhjælpende paa alle Maader, hvor det var os muligt, saaledes ville vi ogsaa fremtidig gøre det overfor denne Plan, som jeg hermed anbefaler til Tingets Velvillie tilligemed det lille Lovforslag, som jeg før nævnede, om en Forlængelse af Revisionsfristerne for to vestindiske Love fra 1906.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Det Afsnit, der sættes til Forhandling, var det *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende, nemlig Lovforslagets § 15 (se